

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina *Trzebnia*, w obwodzie krakowskim, obowiązła się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie płacić rocznie nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę organisty, 60 zł. 75 c. w. a.; stary budynek organisty własnym kosztem przyrzadzić na szkołę, i aż do wystawienia nowego budynku szkolnego utrzymywać zawsze w dobrym stanie; zrebywać i przystawiać do szkoły 6 niz. austr. sagów drzewa, które właściciel wsi zapewnił rocznie na opał szkoły, a w razie odmówienia nadal tej ofiary ze strony właściciela wsi sprawić je z własnych funduszków, kupować potrzebne porządki szkolne i czuwać nad oehędostwem szkoły.

Prawo prezentacji porucza gmina plebanowi miejscowemu. Na podstawie tych ofiar zezwolone zostało założenie regularnej szkoły parafialnej w Trzebuni, i nadzór nad nią poruczono biskupiemu konsystorzowi w Tarnowie.

Okazana temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Hermansztadt, 17. maja. Zgromadzenie narodu saskiego obradowało dziś nad dekretem gubernialnym względem zwrócenia reprezentacji swojej z 29. marca. Zgromadzenie przypuszcza, że także gubernium pragnie spieszego załatwienia reprezentacji; sądzi wprawdzie, że ma prawo przedłożyć ją także bez protokołu Jego Ces. Mości, odseła jednak reprezentację z załączeniem protokołów, dokumentów i wotów odrębnych dla pospiechu do gubernium, jednak obstaje przy tem, że reprezentacja została jednomyślnie przyjęta.

Tryest, 17. maja. Księżęta Hohenlohe i Leiningen, sir George Russell Clerk, były gubernator Bombaju i pan Piechel, sekretarz pruskiej ambasady, przybyli tu dziś paropływem „Lloyda” z Alexandryi. — Do Genuy przybyło 14. h. m. tysiąc sycylijskich rekrutów z Messyny.

Turyń, 17. maja. *Opinione* donosi, że liczba uwięzionych ochotników wynosi przeszło 300.

Medyolan, 17. maja. Dzisiejsza *Perseveranza* pisze: „Pogłoska względem dymisji Confortego nabiera dziś powności. Zeszłej nocy nadeszło tu 123 uwięzionych w Bergamo ochotników, których wieczorem odwieziono do Alessandryi.

Berlin, 17. maja. Od granicy polskiej donoszą z dnia dzisiejszego: Za śpiewanie zakazanych pieśni w kościele Karmelitów aresztowano w Warszawie wiele osób, po największej części kobiet. Zaszły zatargi z policją. Dziś obozują Kozacy na publicznych placach. Arcybiskup pisał do jeneralnego gubernatora Kryżanowskiego: Policyjne przesładowanie ludu w kościołach musi pociągnąć za sobą najsmutniejsze skutki.

Sztutgarda, 17. maja. Dzisiejszy *Staatsanzeiger* zaprzecza wiadomości w *Sternzeitung*, jakoby Wirtemberg wspierał rząd heski. Przeciwnie wstawiał się Wirtemberg wyraźnie u główniejszych członków związku, mianowicie w Wiedniu za przywróceniem konstytucyjnego prawa w Hessyi, a nawet oświadczył się niedawno w tym dachu przeciw rządowi heskiemu.

Kassel, 17. maja. Rząd heski nie skłonił się dotąd ani do tądania Prus ani do decyzji związku; dziś będzie rada ministeryalna, po której nastąpi odpowiedź; sądzą jednak, że nie będzie stanowcza, lecz jak dotąd dwuznaczna, by rząd elektorski zyskał na czasie.

Bombaj, 26. kwietnia. Wtargnięcie Persów do Afganistanu i zajęcie Furrahu potwierdza się. Dost Mohamed ciągnie na Kandahar. Ros Sahib, synowie Neny Sahiba i sprawca ostatniego spisku w stolicy Nizamui został pojmany. Sam Nena ma przeżywać w Tybecie. W Delhach znaleziono skarb w sumie 100.000 funt. szt.

W Furrahu ma stać Sultan Ahmed Jan w 14.500 ludzi; wojska perskie są nadzwyczajne liczne. Cały Afganistan jest zalarmowany. Dost Mohamed postanowił wydrzeć Herat Ahmed Janowi albo zginąć pod gruzami jego. Murrydzi u afgańskiej granicy Pendzabu są wzburzeni. W Indyi zdarzają się częste podpalania.

Przegląd polityczny.

Lwów, 20. maja. Izba panów na posiedzeniu z dnia 17. maja przyjęła projekt do prawa o strzeżeniu tajemnicy listów i pieczęci zgodnie z wnioskami właściwej komisji, i przyjęło wniosek wydziału finansowego, skreślający postępowanie przy naradach nad budżetem zachować się mające.

Izba deputowanych na posiedzeniu z tegoż samego dnia przyjęła budżet ministeryum sprawiedliwości zgodnie z wnioskiem wydziału. Wniosek dep. Wasera o polepszenie losu niższych urzędników sądowych odroczony został do chwili powszechnej reorganizacji sądów, zaś wniosek dep. Tomana, ażeby urzędnicy sądowi posiadali właściwe języki krajowe, większością głosów przyjęto.

Uniwersytet narodu saskiego w Siedmiogrodzie przestał powtórnie Namiestnictwu siedmiogrodzkiemu rezolucję swą z d. 29. marca, względem przystąpienia do ustawy zasadniczej, z dołączeniem żadanego protokołu obrad, i wyraził nadzieję iż Namiestnictwo rezolucję tę Najjaśniejszemu Panu złożyć zechce.

Nie potwierdził się wczorajszy telegram z Drezna donoszący o przychyleniu się Elektora hessen-kasselskiego do życzenia sejmu związkowego w sprawie wyborów; dotąd nie podobnego jeszcze nie nadeszło. Rząd pruski zamianował tym czasem pancelnego dowódcę i zorganizował sztab dwóch korpusów armii, z powodu sprawy hessen-kasselskiej mobilizowanych; wszakże jest jeszcze nadzieja, że rząd hessen-kasselski niewczesnym uporem nie zechce wywoływać kroków, smutne następstwa za sobą pociągnąć mogących.

Najważniejsze wiadomości mamy dziś z teatru wojny w Turcyi europejskiej. Telegramy z Dubrownika donoszą, że powstańcy i Czernogórcy zdobyli szturmem ważną twierdzę Niksicz, której załogę wzięli do niewoli, tudzież, że osadzili wszystkie drogi, na których wojskom tureckim dotąd żywność dostawiano. Wnet więc sprawdziła się przepowiedź, że Turcyja pomimo wielu usiłowań nie rychło zdoła stłumić pożar wojny północnej jej prowincye ogarniającej.

Między rządem piemontkim a Garibaldi, który go dotąd wpływem swym wspierał, przyszło do jawnych nieporozumień z powodu aresztowania kilku oficerów byłych ochotników garibaldiowskich, w zamierzonym napadzie na Tyrol południowy, udział mających. Garibaldi żądał ich uwolnienia, co mu jednak odmówione zostało. Nadto tak zwane stowarzyszenie oswobodzenia Włoch w Geuuy posiedzenia swe pod prezydencją Garibaldeggo odbywające, wydało odezwę do poddanych papieskich, zachęcającą ich do powstania przeciwko rządowi Ojca św., a całe Włochy, zdaniem stowarzyszenia, w pomoc im przyjdą. Ze względu na to, że jeszcze jest skierowana przeciwko załodze francuskiej w Rzymie jak przeciwko samej stolicy świętej, łatwo więc pojąć, jak dalece takie wystąpienie rządowi piemontkiemu nie na rękę być musi. Zdawałoby się, że Garibaldi przerzucił się zupełnie do stronnictwa ultrarewolucyjnego republikańskiego, któreby się Króla Wiktora Emanuela i w ogóle wszelkich rządów monarchicznych pozbyć pragnęło.

W sprawie meksykańskiej powstał istotny zamęt różnorodnych a sprzecznych wiadomości, ostatnie bowiem telegramy twierdzą wbrew dawniejszym doniesieniom, że jenerał Prim zupełnie Meksyk z wojskiem hiszpańskim opuszcza i część tegoż wojska już do Hawany powrócić miała. Zdawałoby się więc, że cały ciężar wyprawy na Francję spadnie, przyczyny zaś odstępstwa Anglii i Hiszpanii czas chyba późniejszy wyjaśni.

Król portugalski zawiadomił Korteżów o małżeństwie swym z księżniczką Maryą Pią, córką króla Wiktora Emanuela. Zresztą w Portugalii częste zdarzają się zaburzenia, które teraz właśnie w prowincyi Minho wybuchały. Powodem niepokojów maja być wygórowane podatki, powstańcy bowiem rzucają się na kasy poborowe i to przy okrzykach na cześć Króla samego. Zdaje się, że ministeryum obecnie utrzymać się nie zdoła i podobno marszałek Saldanha nowe ministeryum złożyć ma.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie izby panów z 17. maja.)

Posiedzenie zagał prezydujący książę Karol Auersperg o godzinie 11½ przed południem.

Na ławie ministrów pp. baron Mecséry i hrabia Degenfeld.

Hrabia *Harrach* przedkłada dwie petycje z Czech o swobodność adwokatury i pozostawienie przymusowych korporacji. Obie petycje oddano komisji jurydycznej i politycznej.

Projekt ustawy względem karania bezprawnego otwierania lub zatrzymania listów albo innych pism pod pieczęcią przyjęto po trzecim odczytaniu podług wniosku komisji.

Następuje sprawozdanie wzmocnionej komisji finansowej o wniosku izby deputowanych względem spieszego załatwienia budżetu państwa na rok 1862. Sprawozdawca Pipitz.

Komisya proponuje wysokiej izbie następującą uchwałę:

1) Przy rozprawach nad przysłanymi już z izby deputowanych i mającemi nadejść jeszcze działami budżetu postępować w taki sam sposób, jak to postanowiła izba deputowanych; mianowicie co do każdego oddziału budżetu oznaczyć cyfrę, a połączone z nią żądania, nadzieje i życzenia choć pod obradę, powzięte w tej mierze

uchwały natychmiast oznajmiać izbie drugiej, i tym sposobem przygotowywać odpowiednie konstytucyjnie załatwienie przyszłej ustawy finansowej.

2) Uwiadomić izbę deputowanych o powzięciu powyższej uchwały.

3) Podane pod 1) i 2) wnioski traktować jako naglące ze względu na §. 25. regulaminu obrad wysokiej izby.

Izba przyjmuje wniosek nagłości, i w ciągu debaty jenerałnej rozwija hr. Thun w dłuższej mowie zdanie, ażeby izba tylko pojedyncze pozycje i cyfry, nie zaś formę, w jakiej projekt ustawy finansowej ma być przedłożony Jego Ces. Mości, brała pod obradę i postanowiła; a oraz żeby wysoka izba orzekła, że sposób terażniejszego załatwienia budżetu nie ma być wcale obowiązującym na przyszłość, lecz wypłynął tylko z konieczności terażniejszych stosunków.

Dla sformułowania wniosku przerwano posiedzenie na 10 minut, ale dopiero po upływie godziny zaczęły się dalsze obrady.

Hr. Leo Thun odwołuje swoją poprawkę do pierwszego wniosku wydziału finansowego, ponieważ wydział przyrzekł przedłożyć sam na przyszłym posiedzeniu wniosek względem formy, w jakiej budżet ma być załatwiony. Przy głosowaniu przyjęto pierwszy wniosek wydziału.

Drugą część poprawki hrabi Thuna popierało kilku mowców, jednak przy głosowaniu nie utrzymała się także, i izba przyjęła drugi wniosek wydziału finansowego. Posiedzenie skończyło się o 1 1/2 godzinie w południe.

(Odjazd Najj. Pani do Reichanau.) *Gazz. di Venezia* donosi:

Cesarzowa Jej Mość opuściła Wenecję d. 14. b. m. o godzinie 9 przedpołudniem i przeniosła się do Reichanau. Odjazd Najjaśniejszej Pani przyspieszyło powtórne zapadnięcie na zdrowiu, czemu powietrze w Reichanau ma zapobiedz.

Kilkomiesięczny pobyt w Wenecji posłużył zdrowiu Cesarzowej Jej Mości. Dostojna Monarchini jak anioł opatrności przebywała pomiędzy nami, w skrytości obdzielała ubogich hojną jałmużną, i świątynie Pańskie przyozdabiała bogatemi darami. W sercu ubogich bezwątlenia na zawsze pozostanie wyrity obraz szlachetnej Pani, która im tak częste i hojne udzielała wsparcie i dobroczy i lojalni mieszkańcy Wenecji nie zapomną Jej niebiańskiej dobroci i ręki pomoc niosącej. Towarzyszy Jej miłość i błogosławieństwa wszystkich i słodycz anielska, nieporównana cnota wszystkie serca zjednały dla Najjaśniejszej Pani.

Portugalia.

(Doniesienia dworu. — Zaburzenia.) Król portugalski, który jak donoszono zapowiedział izbom swoje bliskie zaślubienie, pojmie w małżeństwo księżniczkę Maryę Pia najmłodszą córkę Króla Wiktora Emanuela (ur. 16. października 1847). Tak donosi *Frankf. Journal*. Według *Constitutionnel* Król Dom Luis ma pojąć w małżeństwo jedną z córek Arcyksięcia Albrechta austriackiego.

Allg. pr. Ztg. donosi w *Clamor publico*: Wiadomości z Portugalii są zatrważające; w prowincyi Minho powstały niebezpieczne zaburzenia. Mieszkańcy, którzy mieli zbuntować się z przyczyny zbyt wielkich podatków, napadli miasto Puebla de Lanhose, i popalili wszelkie papiery w urzędach finansowych. Mówią, że wołano przytem: Niech żyje Król! „Precz z ministeryum!“ i dopominano się zníženia podatków. Z Braga miały odejść wojska dla uśmierzenia buntu, lecz z Guimaraes donoszą, że oddział 50 żołnierzy przytłumił zaburzenie, a potem domagał się spieszego wypłacenia żołdu. Doniesienia o wypadkach w Guimaraes wznęciły wielkie wzburzenie w Lizbonie. Twierdzą, że książę Saldanha ma utworzyć nowe ministeryum.

Anglia.

Londyn, 15. maja. (Wiadomości bieżące.) Książę Oskar Szwedzki powrócił przedwczoraj z rana na Dover i Calais na ląd stały.

Lord Russel dał wczoraj ucztę na cześć posłów japońskich, na którą oprócz wielu innych osób zaproszona była lady Palmerston, lord Dufferin i margrabia Westminstern z małżonką. W ciągu dnia posłowie zwiedzali pracownię maszyn do okrętów parowych. Lekarze, którzy znajdują się w ich orszaku, zwiedzają pilnie szpitale, i okazują wiele wiadomości medycznych.

Times doradza Węgrom, aby ze względu na materialne interesy kraju porozumieli się z Austryją, ponieważ już dosyć długo zrzecznie i wytrwale odgrywały rolę uciśnionej narodowości.

(Posiedzenie parlamentu z d. 12. maja.)

W izbie wyższej hrabia Shaftesbury wspomina o nędzy, która panuje w Lancashire i zapytuje, czy rząd nie ma zamiaru złagodzić warunki pod któremi wspiera się funduszu ubogich wydziałem bywa. Hrabia Granville odpowiada, że rząd postanowił wykonanie ustawy ubogich stosować ile możności do obecnych potrzeb. Hrabia Derby pochwała zamiar rządu władzom gminnym bogatego hrabstwa Lancaster zostawić wspieranie ubogich i nie żądać od parlamentu, aby kwoty pieniężne przyzwalał.

W izbie niższej pan Freeland zapytuje, czy rząd otrzymał jaką wiadomość o kłęsce Husseina Baszy w Hercogowinie, o czem doniósł telegram na Wiedeń z Raguzy otrzymany. Pan Layard radzi pytającemu nie przywiązywać zbyt wiele wagi do telegramów z Ra-

guzy. Według doniesień, które rząd angielski otrzymał, Turcy nie ponieśli kłęski, owszem ich operacje idą pomyślnie. Prawda, że ponieśli małe straty, ponieważ Montenegryni podeszli zdradą oddział nieregularnych wojsk tureckich, rząd turecki jednak postępuje z wielkiem umiarkowaniem. Nie wiadomo mu, kto wysyła te telegramy, i w jakim, to jest gieldowym czy innym zamiarze.

Francya.

Paryż, 15. maja. (Znaczenie podróży księcia Napoleona.) W Paryżu rozeszła się pogłoska iż jenerał Durando, minister spraw zewnętrznych, który sam jeden pozostał w Turynie, telegrafem do Neapolu powołany został dla narady nad propozycjami, które książę Napoleon przywieść ze sobą miał. W ogóle przywiązują w Paryżu większe znaczenie do podróży księcia, jak miechy powinna według znanej noty *Monitora*. Opinia publiczna podziela zdanie dziennika *Patrie* według którego podróż księcia byłaby faktem wielkiej doniosłości, że stanowisko przez księcia w sprawie włoskiej zajęte, nie dopuszcza wątpliwości o celu i zamiarze podróży, a nareszcie iż kwestyi włoskiej podróżą księcia dano kierunek, zbliżający załatwienie w duchu dotychczasowej polityki pośredniczenia. Opinia publiczna zgadza się więcej z tym komentarzem jak z notą *Monitora*, według której podróż miałaby jedynie być prostymi odwiedzinami.

(Wypadki w Kochinchinie.) Raport o zwycięstwie odniesionem przez naczelnego dowódcę w Kochinchinie, admirała Bonard, datowany jest z Saigunu 28. marca. Admirał zrobił wyprawę na Vich-Long jak dawniej na Bien-Hoa. Vich-Long obrano na rezydencję naczelnego mandaryna; naczelnym ten mandaryn rozdzielał w kraju amunicję i broń, tak iż Francuzi ograniczać się musieli na samo posiadanie warowni Mytho; krom tego założył on obóz oszańcowany w Miconi. Admirał Bonard przekonawszy się iż na północnej granicy Bien-Hoa niczego obawiać się nie ma, rzucił się nagle w stronę południową. Cytadela Vich-Long leży nad głębokim portem, do którego przystęp broniony jest przez cztery warownie; w cytadeli zaś i w warowniach było 80 dział. Francuzi rozpoczęli atak 4 większemi a 7 mniejszemi łodziami działowemi, 6 kompaniami piechoty, 2 sekcjami artylerji i dwoma oddziałami jazdy, tudzież jedną kompanią partyzantów anamičkih. Dnia 20. marca korpus wyprawy wylądował wieczorem pod cegielnią w pobliżu cytadeli, d. 22. marca rozpoczęto atak na warownie zachodnie, których ogień wieczorem ustać musiał. Dnia 23. zrana zdobyto cytadelę. Z 80 dział znajdujących się w cytadeli i warowniach zdobyto 68, równie jak 7000 metrów kubicznych ryżu i wielkie zapasy saletry i prochu. Admirał Bonard przekonany jest, że z zdobyciem Vich-Long skończyła się ostatnia walka o posiadanie niższej Kochinchiny; jeszcze jednak bandy powstańcze kraj niepokoja, te zaś zniszczone być muszą, a wtenczas dopiero spokojność obrotów handlowych przywróconą zostanie.

Według *Presse* Francya posiada obecnie 4 główne fregaty pancerne; a mianowicie: „Gloire“, „Invincible“, „Normandie“ i „Courenne“ każda o sile 900 koni i 36 działach, korwetę parową „Peiho“ o 14. działach i 5 baterji pływających. Z końcem tego roku Francya wystawić może następujące okręty pancerne, do których blachy żelazne już są gotowe; a mianowicie: 3 okręty liniowe o sile 1000 koni i 52 działach, „Magenta“, „Solferino“ i „Prince Imperial“, 10 fregat o sile 1000 koni i 38 działach, 6 korwet o sile 150 koni i 14 działach. Krom tego jedną baterję pływającą i 60 łodzi działowych żelazem pokrytych.

(Doniesienia z Meksyku.) Telegram paryski z dnia 15. maja przywiózł następującą notę *Monitora*: Wiadomości z Meksyku z dn. 11. kwietnia przez Hawanę nadesłane donosiły, iż między pełnomocnikami sprzymierzonych nie mogło przyjść do zgody. Jenerał Prim postanowił cofnąć swoje wojsko i w tym celu żądał od rządu w Kubie potrzebnych środków transportu. Jenerał Serrano, po naradzie z władzami cywilnymi i wojskowemi, odmówił temu żądaniu, i wezwał jenerała Gasseta, ażeby do Meksyku powrócił, gwoli objęcia tam dowództwa, gdyby jenerał Prim od zamiaru swego nie odstąpił.

Telegram zaś z Madrytu dn. 12. b. m. datowany opiewa, iż jenerał Prim według zdania dzienników ministeryalnych, jednak na Meksyk pójdzie. Z Hawany zaś donoszą, że jenerał Lorencez sam do Meksyku pomaszkuje, gdyż jenerał Prim przy konwencji w Soledad obstał. Jenerał Almonte w okólniku rozestany do urzędów meksykańskich zażądać miał upoważnienia do negocjowania z sprzymierzonymi jako naczelnik kraju i do zwołania zgromadzenia narodowego, które rozstrzygnie pytanie, jaka forma rządu dla Meksyku jest najlepsza.

(Wiadomości bieżące.) Piszą z Tulonu pod d. 11. maja, iż fregata parowa „Asmodee“ odebrała rozkaz udania się do Civitavecchia. Ma tam zabrać 1100 urlopników francuskich i przywieść ich do Tulonu. Żołnierze przeznaczeni do zastąpienia tej luki, już przed kilkoma dniami do Rzymu przybyli.

Monitor pisze z Porto Ferrajo dn. 6. maja: Wczoraj odprawiono mszę zaobną w kaplicy domu miłosierdzia, jak w rocznicę śmierci Napoleona I. Obchód ten odbył się z wielką uroczystością.

Włochy.

(Zapędy towarzysztw.) W Neapolu pospólstwo napadło w dniu 8. maja na ulicy na dwóch dawnych urzędników królew-

skich, i z trudnością można ich było wyrwać z rąk krwawych następców.

Genuńska „Societa emancipatrice“ wydała w wielu tysiącach egzemplarzy odezwę, przez Garibaldeggo jako prezesa i wszystkich swych członków podpisaną do Rzymian, zachęcając ich do działania, zaklinając się uroczyście, iż wszyscy patryoci włoscy przyjdą im w pomoc zyciem swem i majątkami, dla odzyskania Rzymu dla Włoch a Włoch dla Rzymu. Odezwa ta godna jest uwagi z tego względu, iż więcej jest skierowana przeciwko Francuzom, jak przeciwko stolicy rzymskiej. *Opinione* potępia powstawania te na Francuzów. Właściwe zaś dzienniki ministeryalne zupełnie zachowują milczenie.

(Podróże Króla.) Według paryskiego *Pays* król Wiktor Emanuel udać się ma do Palermo po przybyciu księcia Napoleona. Floty francuska i angielska udadzą się także do Palermo i zarzucą kotwicę w porcie palermitańskim podczas pobytu Króla.

Niemce.

(Wiadomości bieżące.) Zapowiadają w Berlinie, że pan Kühlwetter zostanie ministrem handlu. Był on r. 1848 krótki czas ministrem spraw wewnętrznych, a w ostatnich czasach prezydentem rządu w Akwisgranie.

(Posiedzenie sejmku związkowego.) Na posiedzeniu sejmku związkowego w dn. 8. b. m., gdy Prusy głosowały za przekazaniem protestu kasselskiego do wydziału elektorstwa, poseł heski oświadczył:

Na mocy §. 69 konstytucji z r. 1860 rząd widział się zmuszonym rozpisac wybory pod dn. 3. maja. Dopóki prawna zmiana nie nastąpi, rząd musi wytrwać przy tem zamiarze; protestuje, jakoby miał uchybić względem należnym Austrii i Prusom. Rząd kilkakrotnie oświadczył swoją gotowość zwrócić uwagę na ich wspólną propozycję; nie mógł jednak dotąd wyrozumieć o co chodzi obudwu gabinetom. Dopóki rząd nie otrzyma wyjaśnienia, a tem samem dopóki nie będzie miał podstawy do działania, musi wytrwać przy terażniejszym stanie prawnym, i nie może przedsiębrać kroków nadaremnych kompromitujących. Dnia 13. b. m. na nadzwyczajnem posiedzeniu sejmku związkowego wnioszek Austrii i Prus względem wstrzymania postępowania wyborczego w elektorstwie przyjęto 11 głosami przeciw 4. 2 głosy nie otrzymały instrukcji.

W izbie Wielkiego Księstwa Hessen-Darmstadt deputowany Hoffmann zaproponował dn. 13. b. m. upraszać rząd, aby u sejmku związkowego wyjednał, aby w elektorstwie heskiem regulamin wyborczy z r. 1860 nie przyszedł do skutku, lecz aby konstytucya z r. 1831 i ustawa wyborcza z roku 1849 z zastrzeżeniem zmian konstytucji odpowiednich przywrócona była. Uwagi *Allg. Pr. Ztg.* nad przesileniem w elektorstwie heskiem zdają się zapowiadać przesilenie w sprawach wewnętrznych Prus. Na wieść, że elektor heski wzbrania się przystać na żądania Prus, rozpuszczono pogłoskę, że kroki wojskowe przyspieszone być mają. *Neue Pr. Ztg.* donosi, że IV. (magdeburgski) i VII. (Münsterski) korpusy armii otrzymały rozkaz być w pogotowiu do drogi i skoncentrowania się pod Mühlhausen i Erfurtom, a następnie pod Paderborn i Hörter!

(Sprawa przedruku. — Izby badeńskie.) Trybunał najwyższy w Berlinie orzekł, iż w razie udowodnionego przedruku, egzemplarze dzieła przedrukowanego konfiskacie ulegać mają, lecz zniszczone być nie powinny. Wyrok zaś właściwej instancji sądowej orzeczce, w jaki sposób i o ile nastąpić ma konfiskacya tam, gdzie tylko część dzieła jakiego przedrukowaną została.

Druga izba Wielkiego księstwa badeńskiego przeszła do porządku dziennego co do petycji dążących do uzyskania powszechnej amnestyi dla zbiegów politycznych. Minister Szabel złożył w imieniu rządu następującą deklaracyę: „Ostatni akt łaski otworzył drogę do powrotu wszystkim politycznym przestępcom, jeżeli prosbę o to podadzą. Obecnie tylko 15 mocno skompromitowanych żyją za granicą, i żadnej nie podali prosby. Dotąd nie udzielono nikomu odmownej odpowiedzi. Żądana amnestya nie może więc mieć innego celu, jak tylko uwolnić ich od obowiązku podania prosby, co przecież nie jest wcale uciążliwym warunkiem powrotu. Nie można przypuścić, czy którykolwiek z politycznych wygnańców dla tego jedynie powrócić nie zechciał, iż podanie prosby do najwyższej władzy, jako ubliżające swej godności uważał. Bo w takim przypadku trzebaby przypuścić, iż wychodzący ci żądają, żeby ich państwo przeprosiło za to, że sądownie na karę skazani zostali. Z resztą wiadomą jest rzeczą, że niektórzy z wygnańców politycznych, dotąd jeszcze kuują spiski za granicą, tym zaś bezwarunkowy powrót do kraju nie może być dozwolony. Rząd de facto już zezwolił na to, o co petycyce zamiesione zostały.

Rosya.

(Katedra nauk budowniczych.) Wszechnica Kijowska postanowiła zamienić katedrę architektury na katedrę architektury i nauk budowniczych, dla nadania jej znaczenia więcej naukowego i obecnemu stanowisku matematyki zastosowanej odpowiednio. Chce zarazem prosić, ażeby dla osadzenia tej katedry powołać mogła oficera jakiego w akademii inżynierów lub w korpusie budowy dróg i mostów wykształconego, któryby znany był z dzieł swych drukowanych lub też wykładał już naukę budownictwa w jednym z rzeczonych zakładów. Miałby on wszelkie prawa profesora, tylko nie mógłby piastować godności rektora, prorektora i dziekana. Taż sama wszechnica postanowiła prosić o zniesienie stopni magistrów w wydziale historyczno-filologicznym, fizykalno-matematycznym i

prawnym, a natomiast o ułatwienie doktorzacyi, dla zrównania tych wydziałów z wydziałem medycznym, na który stopień magistra nie bywa udzielany.

Grecya.

(Otwarcie izb odroczone.) W Atenach otwarcie izb miało nastąpić 10. b. m. lecz odłożono je na d. 17. Rozmaicie podają przyczynę tego opóźnienia. Jedni utrzymują, że w mowie tronowej ma być zapowiedziana amnestya, a w kołach rządowych jeszcze się nie namysłono, jaką jej nadać rozciągłość, drudzy utrzymują, że komisya, która miała wygotować projekt do ustawy względem zaprowadzenia gwardyi narodowej jeszcze go nie ukończyła; i to jest przyczyną opóźnienia, inni nareszcie twierdzą, że nowe ministeryum ma być pierwiej utworzone.

W prowincyach greckich spokój. W okolicy Argos żandarmerya poszukuje broni z arsenału w Nauplii obywatelom i włościanom rozdanej. Już 500 sztuk karabinów odzyskać miano.

Turecya.

(Przygotowania wojenne.) Dnia 14. b. m. na Marsylię otrzymany telegram z Konstantynopola z 7. b. m. donosi: Wbrew twierdzeniu ministrów i posłów zagranicznych Sułtan postanowił wojnę z Montenegrynami prowadzić z całą mocą. Zapowiadają powstanie w prowincyach turecko-słowiańskich. W Rumelii widac wielkie przygotowania wojenne.

Wiadomości handlowe.

Rzeszów. Od 16. do 30. kwietnia b. r. sprzedawano na targach w obwodzie naszym mecz pszenicy po 4 zł. 46 c.; żyta 2 zł. 85 c.; jęczmienia 2 zł. 6 c.; owsa 1 zł. 33 c.; hreczki 2 zł. 94 c.; ziemniaków 1 zł. Cetrar siana po 1 zł. 7 c.; nasienia konicza po 17 zł. 50 c. Za sąg drzewa twardego płacono 7 zł. 60 c., miękkiego 5 zł. 54 c. Funt mięsa wołowego kosztował 13 c. i mas okowity 82 c. w. a. Kukurudzy i wełny nie było w handlu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. maja.

Hotel rosyjski: PP. Zagórski Miecz., z Podbuża. — Wolański Mikołaj, z Pauszówki. — Augustynowicz Bol., z Kniaża. — Małachowski Cez., z Kozówki. — Batsch Dym., z Mołdawii.

Hotel europejski: Br. Lewartowski Wład., ze Zloczowa. — Głowacki Fort., z Dukli. — Jedrzyjowicz Max., z Sniatyna.

Hotel Langa: Delinowski Ant., adwokat kraj., z Tarnopola. — Hr. Bierzynski Józef, z Andruszowa. — Sterian Piotr, adwokat, z Jas.

Zajazd Kuhna: Krasnopolski Gregorz, c. k. pens. radzca wyższ. sądu kraj., ze Stanisławowa. — Stanek Jan i Józef, z Wiszenki. — Rychalski Fel., z Hubezy.

Hotel krakowski: Glixelli Teod., z Chodorkowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. maja.

PP. Adler Fran., z Wiednia. — Duceyński Jul., do Gologór. — Strzelecki Krzysz. i Romański Hpp., do Płuhowa. — Zadurówicz Jan, do Wiednia. — Nabojewski Ant., do Czerni. — Górski Dyon., do Lipicy górnej. — Duniewicz Stan., do Popiela. — Hr. Kalinowski Wład., do Bakowiec. — Guzkowski Kaj., do Nowego miasta. — Br. Kapri Dom. i Zadurówicz Wojc., do Wiednia. — Roszkowski Ant., do Brykowa. — Winnicki Bron., do Kudrynec. — Dzieczek Ludw., do Hołoska. — Korotyński Tytus, do Zalesia. — Majeranowski Mary., c. k. podporucznik, do Brzeżan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. i 18. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Beaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.87	+ 11.3	87.7	połud.-wsch. sł.	deszcz
2. god. po poł.	327.25	+ 12.0	84.1	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	327.25	+ 10.4	87.1	południowy „	deszcz
Ilość deszczu 5...75.					

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Beaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.21	+ 11.0	87.4	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	327.12	+ 16.9	66.8	„ „	„
10. god. wiecz.	327.33	+ 12.3	82.9	południowy „	deszcz
Ilość deszczu 0...76.					

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: „*Er muss aufs Land*“, komedia w 3 aktach. Trzeci występ p. Lessera ze Szwerynu.

Jutro na scenie polskiej: „*Wiesław*“, obrazek wiejski, i „*Poszukuje się nauczyciela*“, komedia w 2 aktach z francuskiego. Ostatni gościnnie występ pani Majeranowskiej.

Kurs listów zastawnych w gał. stan. Instytucie kredytowym.

	Instytut				Za kupon wypada	
	kupuje		sprzedaje			
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
Dnia 19. maja.						
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	75	81	25	1	53 1/2
Dawne „ „ 100 „ „	84	78	85	31	1	61

